

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1a-106/2025
1-22098072-03-1a-06022025

Judecătoria Drochia, sediul Central
Judecător: Ion Rusu

DECIZIE În Numele Legii

03 februarie 2026

mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul

Ion Talpa

Judecători:

Cristina Prisacari și Arseni Ecaterina

Grefier

Iana Frasina

Cu participarea:

Procurorului

Inga Pascari

Avocatului

Dumitru Malesenco

Inculpatului

Marcel Cimbriciuc

a judecat, în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul depus de avocatul Dumitru Malesenco în interesele inculpatului Marcel Cimbriciuc, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 ianuarie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Cimbriciuc Marcel *****, c/p 0971407544652, a.n. *****, domiciliat mun. *****, de naționalitate moldovean, supus serviciului militar, studii superioare, căsătorit, la întreținere doi copii minori, fără antecedente penale, cetățean a Republicii Moldova;

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1) și art. 326 alin. (1) Cod Penal,

Termenul de examinare a cauzei:

În instanța de fond: 08.07.2022-17.01.2025;

În instanța de recurs: 06.02.2025-03.02.2026.

Procedura de citare legală executată.

Prin încheierea Președintelui Curții de Apel Nord din 09 octombrie 2025 s-a redistribuit de la judecătoria Oxana Mironov prin intermediul PIGD, cu respectarea principiului distribuirii aleatorii, cauza penală în ordine de apel, la apelul avocatului Malesenco Dumitru în interesul inculpatului Cimbriciuc Marcel

declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 17 ianuarie 2025, adoptată în limitele cauzei penale de învinuire a inculpatului Cimbriciuc Marcel în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1) și art. 326 alin. (1) Cod penal.

La 06 februarie 2025, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorei Cristina Prisacari ce face parte din completul de judecatori, Ion Talpa (președintele completului) și Ecaterina Arseni.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele apelurilor, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelului Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 ianuarie 2025, Marcel Cimbriciuc a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal */episodul din februarie 2019/*, numindu-i pedeapsă penală de 6/șase/ luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost recunoscut vinovat Cimbriciuc Marcel în baza art. 326 alin. (1) Codul Penal */episodul din 21.07.2023/*, numindu-i pedeapsă penală de 8/opt/ luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod Penal, lui Cimbriciuc Marcel i-a fost stabilit pedeapsă definitivă, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, 1 /un/ an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 65 Cod Penal, Cimbriciuc Marcel ***** a fost privat de dreptul de a exercita activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 3 /trei/ ani.

Termenul ispășirii pedepsei cu închisoarea aplicată lui Cimbriciuc Marcel ***** s-a calculat din data devenirii definitive a sentinței instanței de judecată.

S-a aplicat măsura preventivă, obligațiunea de nepărăsire a țării în privința inculpatului Cimbriciuc Marcel din 17.01.2025 până la devenirea definitivă a sentinței instanței de judecată.

În corespundere cu art. 106 Cod Penal s-a încasat de la Cimbriciuc Marcel ***** și s-a trecut forțat și gratuit, în proprietatea statului suma de 35 000/treizeci și cinci mii,00/ lei.

S-a menținut sechestrul aplicat asupra a ½ cotă-parte din bunurile imobile cu numerele cadastrale 0300303.331 și 0300303.331.01, cu valoarea estimativă de 21 582 lei și respectiv 79 750,00 lei, ce aparține inculpatului Cimbriciuc Marcel *****.

După executarea confiscării speciale, sechestrul urmează a fi anulat.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 ianuarie 2025 s-a dispus completarea dispozitivului sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 17 ianuarie 2025 cu sintagma: *în corespundere cu art. 106 Cod penal de încasat de la Cimbriciuc Marcel și de trecut forțat și gratuit în proprietatea statului suma de 2 000 (două mii) euro.*

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Marcel Cimbriciuc în una din zilele de la sfârșitul lunii februarie 2019, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, intenționat, susținând că în virtutea funcției deținute de el la acel moment și anume de Șef al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere în cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, are influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică din cadrul sistemului judecătoresc și anume din cadrul Judecătoriei Drochia, pe care poate să le determine să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor lor și anume să adopte o decizie favorabilă în privința lui Gîrbu Eduard ca să nu fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, în cadrul unui proces penal pornit în privința ultimului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, pe faptul „*Conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”, personal a pretins pentru sine și alte persoane de la Gîrbu Eduard, bani ce nu i se cuvin în sumă de 35 000 lei, pentru a determina persoanele publice menționate să adopte o decizie în favoare ultimului.

Astfel, la 27.02.2019, Cimbriciuc Marcel aflîndu-se în incinta barului „Ustrița” din preajma gării auto din or. Drochia, susținând în continuare că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Judecătoriei Drochia și-i poate determina să adopte o hotărâre favorabilă lui Gîrbu Eduard și anume să nu fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a acceptat și primit personal pentru sine, de la Gîrbu Eduard bani în sumă totală de 35 000 lei, în vederea determinării persoanelor cu funcție de demnitate publică menționate, să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale.

Prin acțiunile sale Marcel Cimbriciuc a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Codul Penal- *traficul de influență, cu semnele de calificare: pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Tot el, acționînd în mod intenționat și din interes material, prin înțelegere prealabilă și în participație cu Gasnaș Gheorghe Grigore, urmărind scopul comiterii traficului de influență, începînd cu data de 21.07.2023, în cadrul discuțiilor purtate

cu *****ță Oleg Victor în s. Nicoreni, r-nul Drochia, susținând că prin intermediul unor persoane au influență asupra unor procurori din cadrul Procuraturii raionului Drochia, cât și asupra unor judecători din cadrul Judecătoriei Drochia și Curtea de Apel Bălți, care conform art. 123 Cod penal sunt persoane cu funcție de demnitate publică, unde la acel moment, organul de urmărire penală a Inspectoratului de poliție Drochia sub conducerea procurorilor din cadrul Procuraturii raionului Drochia exercita urmărirea penală pe cauza penală nr. 2023120334 de învinuire a lui *****ță Oleg Victor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, pe faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, la 18.07.2023, ora 15:25 prin centrul satului Nicoreni, r-nul Drochia, în vederea determinării acestor persoane cu funcție de demnitate publică de a adopta hotărâri favorabile în privința lui *****ță Oleg Victor și anume pentru a nu fi privat acesta de dreptul de a conduce mijloacele de transport și pentru a nu fi aplicate sancțiuni penale privative de libertate în cadrul procesului penal pornit în privința ultimului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, pe faptul „Conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”, personal a pretins de la *****ță Oleg Victor prin intermediul lui Gasnaș Gheorghe Grigore pentru sine și alte persoane, în cadrul discuțiilor care au avut loc în ultima decadă a lunii iulie 2023 și ulterior în cadrul întâlnirilor din 03.08.2023 și 10.08.2023 bani ce nu i se cuvin în sumă totală de 3000 euro, pentru a determina persoanele cu funcție de demnitate publică menționate să adopte o decizie în favoarea ultimului.

Astfel, la 15.08.2023 Gasnaș Gheorghe Grigore aflându-se în preajma domiciliului cet. *****ță Oleg Victor din r-nul Drochia s. Nicoreni, susținând în continuare că împreună cu Cimbriciuc Marcel ***** are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Procuraturii raionului Drochia, Judecătoriei Drochia și Curtea de Apel Bălți și-i poate determina să adopte o hotărâre favorabilă lui *****ță Oleg Victor și anume să nu fie privat de libertate și de dreptul de a conduce mijloace de transport, a acceptat și primit personal pentru sine și alte persoane o parte din suma pretinsă anterior, de la *****ță Oleg Victor bani în sumă totală de 2000 euro, care conform cursului oficial a BNM pentru ziua respectivă constituie echivalentul sumei de 38558,8 lei, urmând ca restul sumei pretinse să fie transmisă ulterior timp de o săptămână, în vederea determinării persoanelor cu funcție de demnitate publică menționate, să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale.

Prin acțiunile sale Marcel Cimbriciuc a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal- adică, *traficul de influență, cu semnele de calificare: pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni*

în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Solicitările apelantului:

Sentința de condamnare a fost atacată cu apel de către avocatul Dumitru Malesenco în interesele inculpatului Marcel Cimbriciuc prin ce a solicitat admiterea apelului casarea soluției adoptate prin sentința Judecătoria Drochia, sediul Central din 17 ianuarie 2025, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi soluții potrivit modului primei instanței în latura pedepsei prin care ultimului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Argumentele părților:

În fața instanței de apel avocatul Dumitru Malesenco în interesele inculpatului Marcel Cimbriciuc a susținut apelul formulat împotriva sentinței primei instanței, considerând necesar de a fi aplicat în privința ultimului o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă în condițiile în care inculpatul recunoaște vina în cele comise, totodată pe un episod apărarea solicită încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție privind tragerea la răspunderea penală.

În fața instanței de apel, inculpatul Marcel Cimbriciuc a susținut apelul avocatului în partea aplicării în privința sa a unei pedepse mai blânde sub formă de amendă.

În fața instanței de apel, procurorul Inga Pascari a solicitat respingerea apelului ca fiind nefondat cu menținerea soluției primei instanțe fără modificări, invocând că pedeapsa sub formă de închisoare aplicată este corectă, or prin acțiunile sale inculpatul a diminuat esențial încrederea societății și a fiecărui cetățean în parte în supremația Legii și respectarea ordinii de drept. Ce ține de solicitarea apărătorului privind liberarea de la executarea pedepsei în legătură cu expirarea termenului de prescripție pe un episod, menționează că al doilea episod a fost comis de la 21.07.2023 până la 15.08.2023, iar în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (4) Cod penal, termenul de prescripție începe a se calcula de la data comiterii ultimei infracțiuni, astfel termenul de prescripție la moment nu este expirat.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul declarat împotriva sentinței Judecătoria Drochia, sediul Central din 17 ianuarie 2025 ca fiind fondat din următoarele considerente:

Colegiul își întemeiază soluția adoptată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală conform căruia, (1) instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *admite apelul, casînd sentința*

parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

La fel, Colegiul reține și dispozițiile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel*

Astfel, pentru a se pronunța în sensul celor constatate, Colegiul reține că apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmând să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, *chestiunile de fapt* asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește *chestiunile de drept* pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Astfel, concluzia Colegiului rezultă din corectitudinea aplicării de către instanță pe parcursul judecării cauzei a normelor legislației procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal (art. 314 Cod pr. penală); în limita învinuirii formulate în cadrul ordonanței de modificare a învinuirii din 07 noiembrie 2024; cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenței, utilității, veridicității, concludenței și coroborării reciproce

(art. art. 100-101 Cod de Procedură penală), cu expunerea lor nemijlocită în conținutul procesul-verbal al ședinței de judecată, servind obiect de examinare în cadrul cercetărilor judecătorești și statuarea la baza sentinței adoptate, motivare pe care instanța de apel o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

De rând cu aceasta, Colegiul penal menționează că, prezenta cauză în instanță de fond a avut loc în procedură generală, deoarece, inculpatul Marcel Cimbriciuc inițial nu a recunoscut vina în cele incriminate.

Aderent, Colegiul penal conchide că, analizând conținutul apelului formulat de avocatul Dumitru Malesenco în interesele inculpatului Marcel Cimbriciuc acestea obiectează doar în latura individualizării pedepsei penale, considerând necesar de a fi aplicat în speță o pedeapsă mai blândă, non-privativă de liberate sub formă de amendă, fapt susținut și în ședința instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiul penal conchide că, odată ce avocatul Dumitru Malesenco în interesele inculpatului Marcel Cimbriciuc nu și-a exprimat obiecțiile asupra soluției de condamnare, verdictul instanței de fond, în opinia instanței de apel privind constatarea prin prisma probelor administrate în acțiunile lui Marcel Cimbriciuc a infracțiunilor art. 326 alin. (1) și art. 326 alin. (1) Cod Penal este corectă, fiind bazată pe împrejurările de fapt și aspectele de drept, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă pe parcursul soluționării cazului.

Drept urmare, constatând temeinicia concluziei primei instanțe referitor la fapta reținută în acțiunile lui Marcel Cimbriciuc cu încadrarea lor juridică corectă în aspectul legii penale, precum și ținând cont de limita și concretizările operate în ordine de apel de către subiectul activ al infracțiunii care a pledat doar asupra aplicării unei pedepse mai blânde sub formă de amendă, Colegiul reține inoportunitatea expunerii asupra bazei probatorii, ce n-a fost pusă la îndoială și nu s-a solicitat pentru cercetare suplimentară de către părți în instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Marcel Cimbriciuc în comiterea concursului de infracțiuni prevăzute de art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1) Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură

penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Față de lucrul judecat de prima instanță se constată motivarea temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Din aceste considerente, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010 statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale în raport cu argumentele invocate în cererea de apel, Colegiul apreciază drept neîntemeiată soluția instanței de fond, nefiind astfel acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61 și 75 Cod penal, ce-i determină scopul și criteriile generale de individualizare, precum și a recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, inclusiv celor expuse în Hotărârea Plenului CSJ nr. 16 din 31.05.2004 Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a

prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

La fel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține că corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Pedeapsa inequitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare, cauzând noi suferințe, corespunzător, neatingând scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative.

Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Astfel, la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

La fel, instanța de apel reține că, un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

Astfel încât, numindu-i inculpatului pedeapsa închisorii pentru comiterea concursului de infracțiuni prevăzute de art. 326 alin. (1) și art. 326 alin. (1) Cod penal, instanța nu a ținut cont de personalitatea celui din urmă în condițiile în care până la moment în spatele său nu are emisă nici o soluție de condamnare în care să-i constate vinovăția în comiterea unui delict penal în virtutea căreia s-ar genera actualmente o soluție cu executare reală a pedepsei sub formă de închisoare.

Or, este de menționat faptul că, în spatele celui din urmă figurează decizia Curții de Apel Bălți din 26 iulie 2023 potrivit căreia s-a încetat procesul penal în privința lui Cimbriciuc Marcel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod Penal, din motivul existenței circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod Procedură Penală. Prin urmare, situația creată implică aspecte esențiale ce ușurează situația juridică a subiectului activ al infracțiunii prin faptul că, nu are careva antecedente penale în condițiile în care nu a fost analizat fondul cauzei nominalizate supra.

Subsecvent, Colegiul penal reține că procurorul la întocmirea rechizitoriului, nu a identificat prezența circumstanțelor atenuante/agravante prevăzute la art.art. 76, 77 Cod penal.

În situația dictată, Colegiul penal își permite de a trece în revistă faptul că, pedeapsa sub formă de închisoare stabilită de prima instanță este prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului care nu poate fi considerat sau asimilat ca fiind o persoană care ar dispune de un comportament periculos pentru societate, or corectarea și reeducarea ca urmare a comiterii concursului de infracțiuni va fi posibil și în stare neprivativă de libertate cu aplicarea în acest sens a unei pedepse mai blânde din șirul celor prevăzute de sancțiunea articolului incriminat, la caz sub formă de amendă, pedeapsă pe care Colegiul Penal o consideră a fi una echitabilă și proporțională pentru faptele comise.

În formarea acestei convingeri instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Or, legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze

hotărârea de aplicare a pedepsei sub formă de amendă, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

La fel, Colegiul ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție.

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „*principiul proporționalității*”, textele evocate consacrand ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea „*unui set corespunzător de sancțiuni și măsuri comunitare, posibil gradate în funcție de severitate; procurorii și judecătorii trebuie determinați să le folosească cât mai mult posibil*”.

Astfel, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală.

În acest context Colegiul penal, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior deși a fost în conflict cu legea penală însă fondul cauzei ne fiind soluționat, lipsa antecedentelor penale, lipsa circumstanțelor atenuante/agravante, precum și luând în considerare politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri ai Consiliului Europei, potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul. Ca urmare, instanța de apel apreciază că nu este rațional ca Marcel Cimbriciuc să execute o pedeapsă sub formă de închisoare stabilită prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 ianuarie 2025, considerând că inculpatul merită o șansă de a demonstra că corectarea sa este posibilă cu aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, sub formă de amendă.

Colegiul penal apreciază că o astfel de soluție va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovaților și a plasării acestora în mediul penitenciar.

Prin urmare, instanța de apel apreciază că în prezenta cauză personalitatea inculpatului prezintă garanțiile unei conduite ce permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență și de a acorda acestuia posibilitatea de a păși pe calea corectării și reeducării și de a trage concluziile necesare, or corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

În acest sens, Colegiul judiciar menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preț” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea fetei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca Statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Prin urmare, instanța de apel, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, conchide irațională executarea de către Marcel Cimbriciuc a pedepsei sub formă de închisoare stabilită prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 17 ianuarie 2025, urmând acestuia de a-i fi aplicat pentru concursul de infracțiuni comis, pedeapsă sub formă de amendă.

Astfel, instanța de apel constată că, după caracterul și gradul prejudiciabil al concursului de infracțiuni prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (*în vigoare la data comiterii infracțiunii pe episodul din februarie 2019*) în conformitate cu art. 16 alin. (2) Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Astfel, instanța de apel constată că, după caracterul și gradul prejudiciabil al concursului de infracțiune prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (*în vigoare la data comiterii infracțiunii pe episodul din 21.07.2023*), în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca infracțiune gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani.

Totodată, potrivit art. 33 alin. (1) Cod penal, se consideră concurs de infracțiuni săvârșirea de către o persoană a două sau mai multor infracțiuni dacă persoana nu a fost condamnată definitiv pentru vreuna din ele și dacă nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, cu excepția

cazurilor cînd săvîrșirea a două sau mai multor infracțiuni este prevăzută în articolele părții speciale a prezentului cod în calitate de circumstanță care agravează pedeapsa.

În asemenea împrejurări instanța constată că, acțiunile inculpatului Marcel Cimbriciuc constituie un concurs de infracțiuni, prin urmare instanța de apel consideră necesar stabilirea pedepsei pentru fiecare infracțiune în parte.

Din considerentele indicate și ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța consideră că pedeapsa lui Marcel Cimbriciuc să fie stabilită după cum urmează:

- pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de *art. 326 alin. (1) Cod penal, /episodul din februarie 2019/*, a-i stabili inculpatului Marcel Cimbriciuc pedeapsa sub formă amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei.

- pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de *art. 326 alin. (1) Cod penal, /episodul din 21.07.2023/* a-i stabili inculpatului Marcel Cimbriciuc pedeapsa sub formă amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Marcel Cimbriciuc pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 3000 (*trei mii*) unități convenționale, echivalentul a 150 000 (una sută cincizeci mii) lei.

Cât privește argumentele apelantului Malesenco Dumitru cu privire la liberarea de pedeapsă a inculpatului Marcel Cimbriciuc ***pe episodul din februarie 2019*** în legătură cu expirarea termenului de prescripție, Colegiul penal ține a menționa că aceasta solicitare urmează a fi respinsă în condițiile în care prescripția răspunderii penale pe acest episod nu a fost epuizată, prin efectul comiterii succesive celui de-al doilea episod al traficului de influență în perioada 21.07.2023-15.08.2023.

Pe acest fundal, Colegiul penal găsește necesar de a trece în revistă prevederile art. 60 alin. (4) Cod penal (*în vigoare la data comiterii faptei*), potrivit căruia, prescripția se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvîrși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. ***Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvîrșirii unei infracțiuni noi.***

Conform art. 16 Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

Sanctiunea art. 326 alin. (1) Cod penal (*în vigoare la data comiterii infracțiunii pe episodul din februarie 2019,*) prevedea amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau închisoare de până la 5 ani.

La caz, Colegiul penal reține că, pe parcursul perioadei lunii februarie 2019 a fost comisă infracțiunea prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod Cod penal, ulterior în perioada 21.07.2023-15.08.2023 inculpatul a comis o nouă infracțiune prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal.

Analizând ordinea cronologică a infracțiunilor de comiterea căreia se face vinovat inculpatul Marcel Cimbriciuc, Colegiul penal constată că termenul de prescripție de tragere la răspundere penală al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal (*episodul din februarie 2019*) a fost întrerupt prin comiterea unei alte infracțiuni de trafic de influență (*episodul din perioada 21.07.2023-15.08.2023*), care a avut loc până la expirarea acestui termen.

Dispoziția art. 60 alin. (4) Cod penal (*la data comiterii faptei penale*) prescrie că calcularea prescripției în acest caz (întreruperea prescripției) începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, Colegiul penal atestă că, ultimul episod a fost comis de inculpat *în perioada 21.07.2023-15.08.2023*, iar în atare situație se constată că termenul de prescripție a început a curge anume din acest moment.

Astfel, instanța de apel specifică că, de la săvârșirea ultimei fapte ilicite – *21.07.2023-15.08.2023* și până la pronunțarea prezentei decizii încă nu a expirat termenul de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal, pentru liberarea persoanei de răspundere penală, astfel încât Marcel Cimbriciuc urmează a suporta consecințele juridice pe ambele capete de învinuire.

De rând cu aceasta, Colegiul penal ține a sublinia corectitudinea aplicării *ex officio* în prezentă speță a prevederilor art. 65 Cod penal, or ținând cont de alin. (3) *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.*

În situația dictată, instanța de apel reține faptul că, la momentul comiterii faptei inculpatul ocupa funcția de *Șef al Serviciului Supraveghere Tehnică și*

Accidente Rutiere din cadrul IP Drochia, respectiv fiind în virtutea funcției sale a susținut față de un observator influența sa asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică din cadrul sistemului justiției, prin urmare acțiunile sale sunt incompatibile cu respectarea impusă a statului de drept, iar ca rezultat prima instanță just a dispus privarea sa de dreptul de a exercita activitate în cadrul MAI pe un termen de 3 ani, soluție care în esență nici nu a fost obiectată de către apelant.

Tot aici, Colegiul penal reține a fi întemeiată poziția primei instanțe referitor la chestiunea examinată în ordinea art. 106 Cod penal, asupra sechestrului aplicat (pe ½ cotă-parte din bunurile imobile cu numerele cadastrale 0300303.331 și 0300303.331.01, cu valoarea estimativă de 21 582 lei și respectiv 79 750,00 lei, ce aparțin inculpatului Cimbriciuc Marcel ce după executarea confiscării speciale, urmând a fi anulat) și asupra chestiunii corpurilor delictive, or verdictul judiciar în această parte nu a fost contestat, iar la capitolul dat instanța de apel nu a depistat careva disensiuni ce ar genera implicarea sa.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal conchide că apelul declarat de către partea apărării urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței în cauză în latura pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale sentinței.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Apelul avocatului Dumitru Malesenco în interesele inculpatului Marcel Cimbriciuc declarat împotriva *sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 ianuarie 2025* în cauza lui **Marcel Cimbriciuc** se admite, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui **Marcel Cimbriciuc** considerat condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (*episodul din februarie 2019*) i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei.

Lui **Marcel Cimbriciuc** considerat condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (*episodul din perioada 21.07.2023-15.08.2023*) i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui **Marcel Cimbriciuc** pedeapsa definitivă

sub formă de amendă în mărime de 3000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul a 150 000 (una sută cincizeci mii) lei.

În rest, dispozițiile primei instanțe se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia motivată pronunțată în ședință de judecată publică la data de 03 februarie 2026.

**Președintele ședinței,
Judecătorul:**

Judecătorul:

Judecătorul: